

การศึกษาเปรียบ เทื่องความได้เปรียบ เสีย เปรียบระหว่างแหล่งที่ดี
ของโรงเรียนน้ำตกในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกของประเทศไทย:
ศึกษากรณีการขนส่งวัสดุติดและผลผลิต

นายไหไวจัน ชุ่งจินดาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร วิทยาลัยครุภัณฑ์วิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการค้าเมืองมหาบัณฑิต

ภาควิชาค้าเมือง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2527

ISBN 974-563-969-9

009796

๒๑๖๑๗๐๙๒

A COMPARATIVE STUDY OF THE SUGAR-MILL LOCATIONS
IN THE WESTERN AND EASTERN REGIONS OF THAILAND:
CASE STUDY OF TRANSPORTATION OF RAW MATERIAL AND PRODUCT

Mr. Pairoj Rungjintanakarn

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Planning

Department of City Planning

Graduate School

Chulalongkorn University

1984

ISBN 974-563-969-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษา เปรียบ เทียบความคิด เปรียบ เสียง เปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้ง
 ของโรงเรียนน้ำตกในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกของประเทศไทย:
 ศึกษาการพัฒนาขนส่งวัสดุคุณภาพและผลผลิต
 โดย นายไชยรัตน์ รุ่งจันดาภรณ์
 ภาควิชา ผังเมือง
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิราภรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
 การศึกษาความหลักสูตรปริญญาตรี ตามที่ได้ระบุไว้ดังนี้

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ นาน พงศ์ทัศ)

..... กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิราภรณ์)

..... กรรมการ
 (นายมนู เฉียวไชยรัตน์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ดีด้วย ของโรงเรียนน้ำตกในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกของประเทศไทย:
ผู้อภิสิทธิ์	ศึกษารถมีการขนส่งวัสดุคุณภาพและผลผลิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายไชโรจน์ รุ่งจันดาการ
ภาควิชา	รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิราภรณ์
ปีการศึกษา	ศักราช พ.ศ. ๒๕๒๗

บทศัคย์อ

มัญหาการประกันอุดหนุนน้ำตกทรายของประเทศไทยมีอยู่มากน้อย นับตั้งแต่ชั้น
ตอนของการผลิตอ้อย การขนส่ง การผลิตน้ำตก และการส่งออก โดยเฉพาะการผลิตอ้อยและน้ำตก
ในปัจจุบันมีได้กำเนิดความได้เปรียบและเสียเปรียบในเรื่องของแหล่งผลิต กล่าวคือ แหล่งผลิตที่
อยู่ใกล้โรงงานน้ำตกต้องขายอ้อยให้กับอีกโรงงานน้ำตกที่อยู่ห่างไกล ขณะเดียวกันการผลิตน้ำตก
เพื่อการบริโภคของฝ่ายโรงงาน ก็มีได้กำเนิดความได้เปรียบในด้านทุนการผลิตและการขนส่งมา
พิจารณา ก่อให้เกิดค่าน้ำหนึ่งในการขนส่งสูงและสีน้ำเงินเป็นจำนวนมากใช้ห้องน้ำมันเชื้อเพลิง มัญหาดัง
กล่าวสำคัญใหญ่สืบเนื่องมาจากการระบบโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน ตลอดจนขาดการวางแผน
แผนการใช้ที่ดินในการประกันอุดหนุนน้ำตกทรายอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยเหตุที่บริษัทน้ำตกประมาณ 70% ของประเทศไทย ทำกำไรผลิตจากโรงงานน้ำตกที่
อยู่ในพื้นที่ภาคตะวันตกและภาคตะวันออก และมัญหาที่ก่อให้เกิดค่าน้ำหนึ่งสูงในการขนส่งอ้อยและน้ำตก
จะมีความมากน้อยต่างกันระหว่างโรงงานน้ำตกที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคทึ่งสอง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมี
วัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ดีด้วยของโรงเรียน
น้ำตกที่อยู่ในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออก โดยเน้นศึกษาเฉพาะกรณีของการขนส่งวัสดุคุณภาพ (อ้อย)
และผลผลิต (น้ำตก) โรงงานน้ำตกในพื้นที่ทำกำไรศึกษามีอยู่ทั้งหมด 27 โรงงาน ตั้งอยู่ใน 12
อำเภอทั่วทั้ง ศึกษาเปรียบเทียบ ได้แก่ อำเภอท่ามะกา และท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี อ่าเภอ
บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี อ่าเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอ่าเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี
ภาคตะวันออก ได้แก่ อ่าเภอพนัสนิคม บ้านเมือง หนองใหญ่ และศรีราชา จังหวัดชลบุรี อ่าเภอปลวก-
คง บ้านฉาง(ทึ่ง) และบ้านค่าย จังหวัดชลบุรี อ่าเภอปลวก-

ในการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอนด้วยกัน คือ การศึกษาถึงแหล่งผลิตอ้อย การขนส่งอ้อย การผลิตน้ำตาล การขนส่งน้ำตาล ความเหมาะสมของการใช้ฟืนที่เพื่อการผลิต ความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำตาล และทำการสรุปผลการศึกษาเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงระบบการขนส่งอ้อยและน้ำตาลให้ประยุกต์ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการใช้ห้องงานน้ำมันเชื้อเพลิง รวมถึงการกำหนดแนวทางการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมต่อไปในอนาคต

ปี 2544

ผลจากการศึกษาพบว่า ในกรณีของการขนส่งอ้อยจากแหล่งผลิตเข้าสู่โรงงานน้ำตาล โรงงานน้ำตาลโดยทั่วไปในภาคตะวันตกมีความเสียเปรียบในแหล่งที่ตั้งกว่าภาคตะวันออก และเมื่อเปรียบเทียบที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกที่ตั้งทั้งสองภาค สามารถจัดแบ่งระดับของความได้เปรียบเสียเปรียบในแหล่งที่ตั้งของอ้อยเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นโรงงานน้ำตาลที่ได้เปรียบเสียเปรียบในแหล่งที่ตั้ง ภาคตะวันออก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอปัวแวง หนองใหญ่ และหนัสนิคม ภาคตะวันตก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอบางเฉน กลุ่มที่ 2 เป็นโรงงานน้ำตาลที่ได้เปรียบในแหล่งที่ตั้งรองจากกลุ่มที่ 1 ภาคตะวันออกได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอบ้านมีง ภาคตะวันตก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอสามชุก และกลุ่มที่ 3 เป็นโรงงานน้ำตาลที่เสียเปรียบในแหล่งที่ตั้ง ภาคตะวันออกได้แก่ โรงงานน้ำตาลในที่ตั้งอ่าเภอบ้านฉาง อ่าเภอบ้านค่าย และศรีราชา ภาคตะวันตก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอบ้านไผ่-ท่ามะกา-ท่าม่วง

สรุปในกรณีของการขนส่งน้ำตาลจากโรงงานสู่ตลาดบริโภคทั้งในและนอกประเทศ โรงงานน้ำตาลโดยทั่วไปในภาคตะวันตกมีความได้เปรียบในแหล่งที่ตั้งกว่าภาคตะวันออก และเมื่อเปรียบเทียบที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกที่ตั้งทั้งสองภาค สามารถจัดแบ่งระดับของความได้เปรียบเสียเปรียบในแหล่งที่ตั้งของอ้อยเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นโรงงานน้ำตาลที่ได้เปรียบเสียเปรียบในแหล่งที่ตั้ง ภาคตะวันตก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอบ้านไผ่-ท่ามะกา-ท่าม่วง ภาคตะวันออก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอหนัสนิคม และบ้านมีง กลุ่มที่ 2 เป็นโรงงานน้ำตาลที่ได้เปรียบในแหล่งที่ตั้งรองจากกลุ่มที่ 1 ได้แก่ โรงงานน้ำตาลที่อยู่ในภาคตะวันออก เชียงภาคเดียว คือ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอศรีราชา หนองใหญ่ และปัวแวง และกลุ่มที่ 3 เป็นโรงงานน้ำตาลที่เสียเปรียบในแหล่งที่ตั้ง ภาคตะวันออก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในที่ตั้งอ่าเภอบ้านฉาง และอ่าเภอบ้านค่าย ภาคตะวันตก ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอสามชุก โรงงานน้ำตาลในกลุ่มที่ 3 นี้ สามารถลดความเสียเปรียบในแหล่งที่ตั้งลงได้ถ้าหากโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก แหลมฉบังและโครงการก่อสร้างทางหลวงเพื่อทางสุพรรณบุรี-นนทบุรี ดำเนินการก่อสร้างเสร็จ

จากการก้าวหนบดิเวษพื้นที่ร่องรับที่เหมาะสมสำหรับการขยายพื้นที่ปลูกอ้อยในอนาคต ทั้งนี้โดยพิจารณาให้เกิดความสมดุลย์ระหว่างผลผลิตอ้อยกับขนาดก้าลลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลมากที่สุดตามสภาพเมืองอันนวยของพื้นที่ พบว่า จะสามารถแก้ไขปัญหาที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายสูงในการขนส่ง อ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาลได้มากน้อยต่างกัน กล่าวคือ สามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอบ้านไผ่-ท่ามะกา-ท่าม่วง ของภาคตะวันตกได้เพียงบางส่วน สามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาลในท้องอ่าเภอบ้านฉางและอ่าเภอบ้านค่ายของภาคตะวันออกได้อย่างมาก และสามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอศรีราชา ของภาคตะวันออกได้เพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นต่างไม่มีความเหมาะสมต่อการขยายเมืองและความสามารถในการผลิตอิกต่อไปจากปีการผลิต 2523/24

โรงงานน้ำตาลที่มีความเหมาะสมต่อการขยายเมืองมีความสามารถในการผลิตจากการศึกษาแล้ว โดยที่ว่าเป็นโรงงานน้ำตาลที่ได้เบรียบในแหล่งที่ดีทั้งสูงทางด้านการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาล ได้เบรียบในแหล่งที่ดีอยู่ในระดับปานกลางทางด้านการขนส่งน้ำตาลสู่ตลาดบริโภค และมีค่านุนการผลิตน้ำตาลออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงงานน้ำตาลในอ่าเภอบางเงนและสามชูก ในภาคตะวันตก อ่าเภอหนองน้ำสินคุม หนองใหญ่ และปะลวกแดง ในภาคตะวันออก ซึ่งการขยายเมืองมีความสามารถในการผลิตเพื่อเพิ่มก้าลลังการผลิตของโรงงานน้ำตาล จะมีข้อจำกัดด้วยความความสามารถในการผลิตอ้อยของพื้นที่ใกล้เคียงภายในระยะห้าปี 40 กิโลเมตรจากโรงงานน้ำตาล ดังนั้น ในระยะยาวในการที่จะก่อตั้งโรงงานน้ำตาลขึ้นใหม่ จากการศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ในภาคตะวันตกควรพิจารณาให้ก่อตั้งโรงงานน้ำตาลออยู่ในบริเวษพื้นที่อ่าเภอเมืองราชบุรีต่อเนื่องลงมาทางใต้จนถึงกังอ่าเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ส่วนภาคตะวันออกควรพิจารณาให้ก่อตั้งโรงงานน้ำตาลให้อยู่ในบริเวษพื้นที่อ่าเภอบนสวยงาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

เวลาเหมาะสมที่จะเริ่มการก่อตั้งโรงงานน้ำตาลขึ้นใหม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับปรุงประสิทธิผลในการผลิตอ้อยและน้ำตาลให้สูงขึ้นได้มากน้อยเพียงใด จากการศึกษาพบว่า ถ้ามีการปรับปรุงประสิทธิผลในการผลิตอ้อยและน้ำตาลให้สูงขึ้นตามอัตราของระยะเวลา จนในปีการผลิต 2543/44 มีประสิทธิผลในการผลิตอ้อย ไทยเฉลี่ย ๙-๑๐ ตัน/ไร่ และประสิทธิผลในการผลิตน้ำตาลไทยเฉลี่ย ๑๐๐-๑๑๐ กก./ตัน การก่อตั้งโรงงานน้ำตาลขึ้นใหม่ย่อมไม่มีความจำเป็นภายในระยะเวลา ๒๐ ปี นับจากปีการผลิต 2523/24

การแก้ไขปัญหาการขนส่งที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง นอกจากจะต้องวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมแล้ว การวางแผนรูปแบบการขนส่งอ้อยและน้ำตาลจะต้องคำนึงการควบคุมคุณภาพด้วย

วิทยานิพนธ์นี้ได้ทำการ เสนอแนะแหล่งผลิตอ้อยที่ควรจะส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำตาล และแหล่งผลิตบริโภคที่โรงงานน้ำตาลควรจะนำเข้ามาผลิตให้ รวมถึงท่าเรือที่เหมาะสมต่อการขนส่งน้ำตาล สู่ตลาดต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ 2543/44 ซึ่งการค้าเมืองงาน การควบคุมการใช้ที่ดิน การบริหารบุรุงประดิษฐ์ผลในการผลิตอ้อยและน้ำตาล และการจัดการขนส่งอ้อยไปยังโรงงานน้ำตาลที่อยู่ใกล้กับแหล่งผลิต จะเป็นต้องคำนึงถึงความภายนอกของสถานที่เดียวทันท์ ปัจจุบันด้วยบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับวงการอุตสาหกรรมน้ำตาล ส่วนในด้านการจัดการระบบการขนส่งน้ำตาลทรายขาวจากแหล่งผลิตสู่ตลาดบริโภคตามรูปแบบการขนส่งที่เสนอแนะไว้ จะมีความสะดวกในการค้าเมืองงาน ถ้าหากมีการควบคุมปริมาณการผลิตน้ำตาลของโรงงานตามการกำหนดโดยกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนคุณภาพน้ำตาลของโรงงานต่าง ๆ ให้สูงอยู่ในระดับที่ดี เที่ยวนกัน การปฏิบัติการตั้งกล่าวสมควรให้อ้อยภายนอกได้การค้าเมืองงานของสำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำตาลทรายขาว

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title A Comparative Study of The Sugar-Mill Locations in
The Western and Eastern Regions of Thailand:
Case Study of Transportation of Raw Material and
Product

Name Mr. Pairoj Rungjintanakarn

Thesis Advisor Associate Professor Kiat Chivakul, Ph.D.

Department City Planning

Academic Year 1984

ABSTRACT

There are numerous problems in the Thai sugar industry. Beginning with the problems in growing and transporting sugar cane, processing and exporting sugar. Especially very little considerations are given about transporting cost between the sugar cane planting areas and the sugar mills. In some instances, sugar cane is sold to the processing plant which is the furthest. In the same times, processing and tranporting costs have very little weight in the overall considerations, which end up in a very high transporting and consumptions energy costs. All of the mentioned problem are the results of the overall structure of the sugar cane marketing system of present day which include the problems of unplanned and inefficient land use in the Thai sugar industry.

About 70% of sugar cane in Thailand processed are in the western and eastern regions of the country and both regions face of the problem of hight transporting cost at varying degrees. This thesis intend to make comparative locational analysis of sugar mills in the western and eastern regions with focus on transportation studies of sugar cane and sugar. There are 27 sugar mills in the study areas within 12 amphoe; in the West are amphoe Thamaka and Thamuang of Kanchanaburi province,

amphoe Banpong of Ratchaburi province, amphoe Banglane of Nakhon Pathom province, amphoe Samchuk of Suphan Buri province, in the East are amphoe Phanatnikom amphoe bangbung amphoe Nongyai and amphoe Siracha of Chonburi province, amphoe Pluakdaeng sub-amphoe Banchang and amphoe Bankhai of Rayong province.

This study has seven topics; first, the study of sugar can planting areas, second the study of transportation of sugar cane, third, analyses of the sugar milling processes, fourth, the study of transportation of sugar, fifth, land use analysis of sugar cane fields and sugar mills, sixth, locational analysis of sugar mills, seventh, synthesis and recommendation of alternatives to improve the system of transporting sugar cane and sugar so there will be better saving of transporting and energy costs, including recommendation in land use planning for the Thai sugar industry in the year 2001.

The findings of the study show that the eastern region have a distinct overall locational advantage over the western region, especially, in the aspect of shipping costs of sugar cane to the mills. When comparing sugar mills location within amphoes of both regions, it is possible to classify the levels of locational advantage in to three groups. The first group are sugar mills which have high level of locational advantage; in the East are sugar mills in amphoe Pluakdaeng amphoe Nongyai and amphoe Phanatnikom, in the West are sugar mills in amphoe Banglane. The second group are sugar mills which have medium level of locational advantage; in the East are sugar mills in amphoe Bangbung, in the West are sugar mill in amphoe Samchuk. The third group are sugar mills which have locational disadvantages; in the East are sugar mills in sub-amphoe Banchang amphoe Ban Khai and amphoe Siracha, in the West are sugar mills in amphoes Banpong, Thamaka and Thamuang.

In considering factors about shipping sugar to domestic consumer

11

and export markets. The Western region have a distinct overall locational advantages over the eastern region. Especially, in the aspect of market potential at the site of sugar mills. When comparing sugar mills location with in amphoes of both regions, it is possible to classify the levels of locational advantage in to three groups. The first group are sugar mills which have high level of locational advantage; in the West are sugar mills in amphoe Banglane and amphoes Banpong, Thamaka and Thamuang. In the East are sugar mills in amphoe Phanatnikom and amphoe Banbung. The second groups are sugar mills which have medium level of locational advantage; the East are sugar mills in amphoe Siracha amphoe Nongyai and amphoe Pluakdaeng, there are no sugar mills in the West which is classified in this group. The third group are sugar mills which have locational disadvantage; in the East are sugar mills in sub-amphoe Banchang and amphoe Bankhai, in the West are sugar mills in amphoe Samchuk. For the sugar mills in the third group, there are possibilities of overcoming the mentioned disadvantages if in the future deep sea port services at Lamchabang and the major highway linking Supanburi to Nontaburi come into services.

For the land use planning of the sugar cane planting areas in the future, consideration is given to the balance between the cane-crushing capacities of the mills and the volumes of sugar can produced, which will result in saving of transporting costs for the different mill. For the sugar mills in amphoes Banpong, Thamaka and Thamuang in the West it is possible to cut shipping cost slitely. In sub-amphoe Banchang and amphoe Bankhai in the East a major portion of shipping cost can be cut. For the sugar mill in amphoe Siracha such land use planning or sugar cane planting area has very little effect. The finding of the study also make a distinct recommendations of limiting processing capacity of the mills (1980-1981).

The sugar mills which are suitable for future expansion are sugar mills which have high locational advantage in shipping sugar cane to the mills, and have medium advantage in shipping sugar towards consumer market and have medium processing cost, these are mills in amphoe Samchuk and amphoe Banglane in the western region. The expansion of the processing capacities at these sugar mills depend upon the volume sugar cane produced within the 40 kilometers limit. Therefore, in the long range plan to set up new sugar mills in the future, it is possible to locate new mills in amphoe Muang Ratchaburi and southward toward amphoe Paktoor of Ratchaburi province in the western region, and in amphoe Panomsarakam of Chacheongchao province in the eastern region.

The timing of setting up new sugar mills depends upon the improvement in yield per rai of sugar cane, and the increase in sugar yield per ton of the processing mills. The study recommends that if improvement in yield of 9-10 tons per rai of sugar cane and 100-110 kg./ton of sugar yield are possible in the range of 20 years period there are no need of establishing new sugar mills in the East and West.

In order to solve the high transporting cost, there must be proper land use planning along with creating proper systems and pattern of transporting network for sugar cane and sugar. This thesis recommends the long rang plan of 20 years; sources of sugar cane suitable to the different mills, the consumer markets where the mills should supply, the ports which are suitable for exporting sugar, land use planning improvement of sugar cane and sugar yields, shipping sugar cane to nearby mills, should be operated under a single organization which includs all parties concern with in the Thai sugar industry. Hower, the transportation problems of shipping sugar to the consumer markets as recommended, should be further facilitated by controlling the volume of sugar production in each mill, and the high quality of sugar to be the same such said operation should be under the control of the Central Distribution White Sugar Office.

กิติกรรมประจำปี

วิทยานิพนธ์นี้สร้างเรื่องลงค่ายความช่วยเหลือและความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย นับตั้งแต่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุดรสาหกรรม กับสำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำตาลทรายขาว ที่ให้ความร่วมมือตลอดจนช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งในด้านการบริการเอกสารและข้อมูล คณะกรรมการการสอน วิทยานิพนธ์ทุกท่าน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิราภุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำและชี้แจงแนวทางในการวิจัยที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ข้าพเจ้า จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณสำนักผัง เมืองที่ได้อนุมัติให้ข้าพเจ้าลาศึกษาครั้งนี้ คุณไพบูลย์ กาญจนทรัพย์ และคุณศรีอุไร ตันติสิปิกร ที่มีส่วนสนับสนุนให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อนุมัติเงินทุนบางส่วนเพื่อช่วยเหลือในการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์ชัย ศรีนธร์กานุ และคุณชวรล ใจยะ ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการวิจัยด้วยตัวเอง และน้อง ๆ น่ารักทุกคนที่ให้ความเป็นห่วงในสุขภาพตลอดระยะเวลาการศึกษาที่ยาวนาน และท้ายที่สุดนี้ขอกราบขอบพระคุณแม่ผู้ค่อยให้กำลังใจและการสนับสนุนมาโดยตลอด

(ให้ไว้ใน วันที่ ๒๕๖๗)

ธันวาคม 2527

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทศัคย์อภิธานไทย	๕
บทศัคย์อภิธานอังกฤษ	๙
กิติกรรมประการ	๑๓
สารบัญตาราง	๑๘
สารบัญแผนที่	๒๔
สารบัญแผนภูมิ	๒๖
ตารางภาคผนวก ก.	๒๗
แผนภาพภาคผนวก ข.	๒๘
บทความภาคผนวก ค.	๒๙
สัญลักษณ์และคำย่อ	๓

บทที่

1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของศึกษา	5
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	9
1.4 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา	11
1.5 วิธีเก็บข้อมูลและแหล่งข้อมูล	13
1.6 ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการศึกษา	15
1.7 ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	15
1.8 คำจำกัดความ	16
2. ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	21
2.1 ทฤษฎีและแนวความคิด	21
2.2 แนวความคิดและผลที่ได้รับจากการวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวเนื่อง	34

	หน้า
๓. แหล่งวัสดุต้นของโรงงานน้ำดื่ม	40
3.1 วิัฒนาการของการใช้วัสดุต้นในการผลิตน้ำดื่ม	40
3.2 สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมและพันธุ์อ้อยที่ปลูกในประเทศไทย	42
3.3 คุณภาพอ้อย	44
3.4 พื้นที่ปลูกอ้อยและผลผลิต	46
3.4.1 พื้นที่ปลูกอ้อยและผลผลิตในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย	46
3.4.2 พื้นที่ปลูกอ้อยและผลผลิตในช่วงหัวข้อภาคตะวันตก (พื้นที่เกี่ยวเนื่อง) และภาคตะวันออก	51
3.5 ศั้นทุนการผลิตอ้อย	62
3.6 ความไม่สมดุลย์ระหว่างปริมาณการผลิตอ้อยกับความต้องการของโรงงานน้ำดื่มภายในพื้นที่	68
3.7 มัญหาร้านการผลิต	72
3.8 การกำหนดพื้นที่เบต เทเกต เศรษฐกิจสำหรับอ้อย	74
4. การขนส่งวัสดุต้น	79
4.1 การอุดสานกรรมน้ำดื่มทราย	79
4.1.1 วิัฒนาการของอุดสานกรรมน้ำดื่มทราย	79
4.1.2 ที่ตั้งโรงงานน้ำดื่ม	84
4.1.3 การรวมกลุ่มของโรงงานในอุดสานกรรมน้ำดื่มไทย	90
4.2 เส้นทางคมนาคมขนส่ง	93
4.2.1 เส้นทางที่ใช้ในการขนส่ง	93
4.2.2 ปริมาณการจราจร	94
4.3 คลังอ้อย	98
4.3.1 โครงสร้างคลังอ้อยและระบบการคลอด	98
4.3.2 มัญหาการคลอด	102
4.4 ระบบการขนส่ง	103
4.4.1 การขนอ้อยจากไร่ตั้งโรงงาน	103

	หน้า
4.4.2 ความเน้นย้ำส่วนของการใช้รูปแบบทุกในการขนส่ง	106
4.4.3 มีกำหนดการขนส่ง 4.5 อัตราค่าขนส่งอ้อย 4.6 แหล่งรับซื้ออ้อยของโรงงานน้ำตาล 4.7 การกระจายของแหล่งปลูกอ้อยจากที่ตั้งโรงงานน้ำตาล	110 110 114 128
4.7.1 การเปรียบเทียบการกระจายของแหล่งปลูกอ้อยที่ส่งผล ผลิตให้กับโรงงานน้ำตาลที่อยู่ภายนอก 4.7.3 การเปรียบเทียบการกระจายของแหล่งปลูกอ้อยที่ส่งผล ผลิตให้กับโรงงานน้ำตาลระหว่างภาค	131 137
4.8 การประมาณมูลค่าขนส่งอ้อยและปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ 4.8.1 มูลค่าขนส่งอ้อยและปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้	142 142
4.8.2 ความไม่ประทัยค่าในมูลค่าขนส่งอ้อยและปริมาณน้ำมันเชื้อ เพลิงที่ใช้	145
4.9 ศักยภาพทางการตลาด	149
4.9.1 ศักยภาพทางการตลาดของพื้นที่ปลูกอ้อย	149
4.9.2 ศักยภาพทางด้านอุปทานของผลผลิตอ้อยที่มีต่อพื้นที่อ่า เกอ	152
4.9.3 ศักยภาพในการรับซื้ออ้อยของที่ตั้งโรงงานน้ำตาล	154
5. การผลิตน้ำตาล	165
5.1 กรรมวิธีการผลิตน้ำตาล	165
5.2 ก้าสั้นการผลิตและผลผลิตน้ำตาล	168
5.3 ประสิทธิผลในการผลิตน้ำตาล	174
5.4 ต้นทุนการผลิตน้ำตาล	180
5.5 การบริโภคน้ำตาล	189
5.5.1 ปริมาณการบริโภคน้ำตาลของแหล่งตลาดภายในประเทศ	194
5.5.2 การบริโภคน้ำตาลในอนาคต	200
5.5.3 แนวโน้มการผลิตน้ำตาลทรายดินเพื่อการส่งออก	202

	หน้า
6. การขั้นส่งผลมหิดล	207
6.1 คลาดน้ำค่าอ	207
6.1.1 คลาดน้ำค่าอภัยในประเทศไทยและระบบการจัดจำหน่าย ..	207
6.1.2 คลาดน้ำค่าอในต่างประเทศและระบบการจัดจำหน่าย ..	211
6.2 การขั้นส่งน้ำค่าอ	213
6.3 อัตราค่าขั้นส่งน้ำค่าอ	216
6.4 แหล่งคลาดน้ำค่าอ	219
6.5 การกระจายของแหล่งคลาดน้ำค่าอทรายขาวจากที่ตั้งโรงงานน้ำค่าอ ..	232
6.5.1 การเปรียบเทียบการกระจายของแหล่งคลาดน้ำค่าอทรายขาวของโรงงานน้ำค่าอภัยในภาค ..	233
6.5.2 การเปรียบเทียบการกระจายของแหล่งคลาดน้ำค่าอทรายขาวของโรงงานน้ำค่าอระหว่างภาค ..	239
6.6 บุคลาขั้นส่งน้ำค่าอ	242
6.6.1 บุคลาขั้นส่งน้ำค่าอทรายตืบ ..	242
6.6.2 บุคลาขั้นส่งน้ำค่าอทรายขาว ..	243
6.7 ศักยภาพทางการคลาดน้ำค่าอทรายขาวของที่ตั้งโรงงานน้ำค่าอ ..	246
6.8 ผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐที่มีต่อเส้นทางขั้นส่งผลมหิดล ..	255
7. ความเหมาะสมของการใช้พื้นที่เพื่อกำกับการผลิต	261
7.1 องค์ประกอบที่ใช้ในการพิจารณา	261
7.1.1 เส้นทางคมนาคม ..	261
7.1.2 แหล่งน้ำ ..	264
7.1.3 สมรรถนะที่ดิน ..	277
7.1.4 แหล่งวัสดุคิบ ..	283
7.1.5 ศักยภาพทางการผลิต ..	283
7.2 ความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ในการปลูกอ้อย	284
7.3 ความเหมาะสมของที่ตั้งโรงงานน้ำค่าอ	286

7.4 ความเหมาะสมของพื้นที่สำหรับการประกอบอุดสากกรรมน้ำค่าใน อนาคต	292
7.4.1 พื้นที่รองรับสำหรับการปลูกอ้อย	292
7.4.2 ความต้องการพื้นที่ปลูกอ้อยและกำลังการผลิตของโรงงาน น้ำค่าปี 2528/29-43/44	297
7.4.3 ที่ดินโรงงานน้ำค่า	305
8. ความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำค่า	309
8.1 บัญชีที่มีผลต่อกำไรได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของ โรงงานน้ำค่าในค้านการขนส่งวัสดุคิม	309
8.2 บัญชีที่มีผลต่อกำไรได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของ โรงงานน้ำค่าในค้านการขนส่งผลผลิต	320
8.3 ความได้เปรียบเสียเปรียบของแหล่งที่ตั้งโรงงานน้ำค่า เมื่อ พิจารณาในค้านการขนส่งวัสดุคิม	336
8.3.1 การเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบของแหล่งที่ตั้ง โรงงานน้ำค่าที่อยู่ภายใต้ภาคตะวันตก	339
8.3.2 การเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบของแหล่งที่ตั้ง โรงงานน้ำค่าที่อยู่ภายใต้ภาคตะวันออก	345
8.3.3 การเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่ง ที่ตั้งโรงงานน้ำค่าที่อยู่ในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออก	355
8.4 ความได้เปรียบเสียเปรียบของแหล่งที่ตั้งโรงงานน้ำค่า เมื่อพิจารณา ในค้านการขนส่งผลผลิต	360
8.4.1 การเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบของแหล่งที่ ตั้งโรงงานน้ำค่าที่อยู่ภายใต้ภาคตะวันตก	360
8.4.2 การเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบของแหล่งที่ ตั้งโรงงานน้ำค่าที่อยู่ภายใต้ภาคตะวันออก	374
8.4.3 การเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่าง แหล่งที่ตั้งโรงงานน้ำค่าที่อยู่ในภาคตะวันตกกับภาค ตะวันออก	387

	หน้า
8.5 สุป	397
๙. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	411
9.1 บทสรุป	411
9.2 ข้อเสนอแนะ	430
9.2.1 การใช้ที่ดิน	430
9.2.2 การปรับปรุงระบบการขนส่งอ้อย	449
9.2.3 การปรับปรุงระบบการขนส่งน้ำศาสตร์	465
9.2.4 สุปและข้อคิดเห็น	482
บรรณานุกรม	487
ภาคผนวก ก.	491
ภาคผนวก ข.	509
ภาคผนวก ค.	519
ประวัติ	523

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 เปรียบเทียบข้อความสามารถในการผลิตของโรงงานน้ำcatalogกับการผลิตจริงในฤดูกาลผลิต ปี 2523/24	2
2.1 รูปแบบที่นำไปของมัญญาแบบจำลองการขนส่ง	31
3.1 แสดงตัวอย่างทางเศรษฐกิจของอ้อยพันธุ์ค้าง ๆ	43
3.2 คุณภาพอ้อยในฤดูกาลผลิตปี 2518/19-23/24	45
3.3 พื้นที่ปลูกอ้อย, ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่รายภาค	50
3.4 พื้นที่ปลูกอ้อย, ผลผลิต และจำนวนรายของเกษตรกรที่ปลูกอ้อยในจังหวัดค้าง ๆ ปี 2523/24	53
3.5 ตัวบทการขยายของพื้นที่ปลูกอ้อยระหว่างช่วงปี 2513/14-18/19 และ 2518/19-23/24	57
3.6 ผลผลิตอ้อยต่อไร่รายจังหวัดปี 2513/14-23/24	60
3.7 ต้นทุนการผลิตอ้อย	66
3.8 รายการค่าใช้จ่ายของต้นทุนการผลิตอ้อยปี 2523/24	67
3.9 ความแตกต่างระหว่างปริมาณการผลิตอ้อยกับความต้องการของโรงงานน้ำcatalog ในจังหวัด	71
4.1 จำนวนโรงงานน้ำcatalog ในภาคค้าง ๆ ระหว่างปี 2504-2524 ..	85
4.2 สถานที่ตั้งโรงงานน้ำcatalog และปีเริ่มทำการผลิต	89
4.3 เปรียบเทียบอัตราค่าขนส่งอ้อยตามระยะทางในภาคตะวันตกและภาคตะวันออกปี 2523/24	112
4.4 แหล่งและปริมาณอ้อยที่โรงงานน้ำcatalog ในภาคตะวันตกควรรับซื้อปี 2523/24	121
4.5 แหล่งและปริมาณอ้อยที่โรงงานน้ำcatalog ในภาคตะวันออกควรรับซื้อปี 2523/24	125
4.6 การเปรียบเทียบแหล่งรับซื้ออ้อยของโรงงานน้ำcatalog จากสภาพความเป็นจริงกับที่ก่อให้เกิดในเดือนมีนาคม 2523/24	127
4.7 ระดับการกระจายของแหล่งปลูกอ้อยที่ส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำcatalog ที่อยู่ภายในภาค	135

4.8 การเปรียบเทียบระดับการกระจายของแหล่งปลูกอ้อยที่ส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำตาลระหว่างภาค	139
4.9 บุคลากรส่งอ้อยและบริษัทน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้จากการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาล	143
4.10 ความไม่ประทัยคุณภาพในบุคลากรส่งอ้อยและบริษัทน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการขนส่งอ้อยปี 2523/24	148
4.11 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาลของจังหวัดต่าง ๆ ในปี 2523/24	157
4.12 แสดงศักยภาพทางการตลาดของพื้นที่ปลูกอ้อยและศักยภาพทางค้านอปทานของผลผลิตอ้อยที่มีต่อพื้นที่อื่น ๆ เกือบในภาคตะวันตก	158
4.13 แสดงศักยภาพทางการตลาดของพื้นที่ปลูกอ้อยและศักยภาพทางค้านอปทานของผลผลิตอ้อยที่มีต่อพื้นที่อื่น ๆ เกือบในภาคตะวันออก	159
5.1 ขนาดกำลังการผลิตจริงเปรียบเทียบกับข้อความสามารถในการผลิตของโรงงานน้ำตาลปี 2523/24	170
5.2 บริษัทการผลิตของโรงงานน้ำตาลปี 2523/24	172
5.3 เปรียบเทียบปริมาณผลในการผลิตน้ำตาลของโรงงานน้ำตาลรายอื่น	177
5.4 การประมาณต้นทุนการผลิตน้ำตาลโดยเฉลี่ยของประเทศไทยในฤดูกาลปี 2523/24	181
5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลกับต้นทุนคงที่	184
5.6 องค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความแตกต่างของต้นทุนการผลิตน้ำตาล	188
5.7 การบริโภคน้ำตาลโดยเฉลี่ยต่อคนปี 2520-24	192
5.8 ประเภทโรงงานที่ใช้น้ำตาลรายขาวเพื่อการอุดสายกรุงในปี 2524	193
5.9 การประมาณการรายรับบริโภคน้ำตาลรายจังหวัดปี 2524	195
5.10 การบริโภคน้ำตาลโดยเฉลี่ยต่อคนรายภาคปี 2524	198

5.11 ประมวลการบริโภคน้ำดื่มภายในประเทศและการส่งออกปี 2529-44	203
6.1 อัตราค่าขันส่งน้ำดื่มทรายในเส้นทางระหว่างโรงงานน้ำดื่มกับ บริเวณท่าเรือในกรุงเทพฯ-สุพรรณบุรี ปี 2524	217
6.2 ปริมาณน้ำดื่มที่โรงงานควรจ่ายหลังผลิตให้กับคลาดสูบบริโภคใน จังหวัดค่าง ฯ ปี 2524	223
6.3 สัดส่วนของปริมาณการจ่ายน้ำดื่มทรายขาวไปยังสูบบริโภคใน ภาคต่าง ฯ ปี 2524	231
6.4 ระดับการกระจายของแหล่งคลาดน้ำดื่มทรายขาวของโรงงาน น้ำดื่ม	236
6.5 การเปรียบเทียบระดับการกระจายของแหล่งคลาดน้ำดื่มทรายขาว ของโรงงานน้ำดื่มระหว่างภาค	241
6.6 บุคลากรส่งน้ำดื่มปี 2524	245
6.7 ศักยภาพทางการตลาดน้ำดื่มทรายขาวของที่ดังโรงงานน้ำดื่ม ..	249
6.8 ศูนย์ศักยภาพทางการตลาดน้ำดื่มทรายขาวของที่ดังโรงงานน้ำดื่ม ที่มีต่อพื้นที่ภาคต่าง ฯ	251
6.9 เปรียบเทียบอัตราค่าขันส่งน้ำดื่มทรายดินไปยังบริเวณท่าเรือ ๓ แห่ง ของโรงงานน้ำดื่มในภาคตะวันออก	259
7.1 ปริมาณน้ำไหลของแหล่งน้ำต่าง ฯ ที่รับจากสภาพน้ำดื่มเฉลี่ย ในรอบ 10 ปี (2513-23)	266
7.2 ประมวลการใช้น้ำของโรงงานน้ำดื่มตามขนาดกำลังการผลิต ..	268
7.3 พื้นที่ชลประทานในปี 2524	272
7.4 จำนวนพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกอ้อย เปรียบเทียบกับการใช้ พื้นที่จริงในการปลูกพืช เศรษฐกิจที่สำคัญปี 2523/24	282
7.5 ความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ในการปลูกอ้อยปี 2523/24 ...	285
7.6 ปริมาณอ้อยที่ต้องการใช้ในการผลิตน้ำดื่มปี 2528/29-43/44 เทียบกับมีความสามารถในการผลิตของโรงงานน้ำดื่มปี 2523/24	298

7.7 แสดงความต้องการที่ปููก้อย เพื่อผลักดันน้ำดื่มตามระดับของอนาคต ผลผลิตต่อไร่และประสิทธิผลในการผลักดันน้ำดื่มทรายของโรงงาน น้ำดื่ม	303
7.8 ความต้องการบริษัทที่ปููก้อยและก่อสร้างการผลิตของโรงงาน ตามความต้องการในการผลักดันน้ำดื่มระหว่างปี 2528/29-2543/44	304
8.1 บัญชียังคง ฯ ที่มีผลต่อความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้ง ของโรงงานน้ำดื่ม	334
8.2 ผลจากการเปรียบเทียบในบัญชียังคง ฯ ที่มีผลต่อความได้เปรียบเสีย เปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำดื่ม	335
8.3 เปรียบเทียบบริษัทการที่มีอยู่ของโรงงานน้ำดื่มกับบริษัทผลผลิต อ้อยในพื้นที่ซึ่งอยู่ใกล้กับโรงงานในมีการผลิต 2523/24	338
8.4 เปรียบเทียบความได้เปรียบในอาชญาเรื่องผลิตของโรงงานน้ำดื่ม	381
8.5 แสดงองค์ประกอบที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมต่อการขยาย ธุรกิจความสามารถในการผลิตของโรงงานน้ำดื่มน้ำดื่มต่าง ฯ ในอนาคต	406
9.1 เปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของโรงงาน น้ำดื่มในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกโดยพิจารณาจากการขนส่ง วัสดุต้นและผลผลิต	419
9.2 บัญชียังคง ฯ ที่ใช้เป็นส่วนพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่สำหรับ การปููก้อย	426
9.3 ผลจากการเปรียบเทียบความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างภาคใน บัญชียังคง ฯ ที่ใช้เป็นส่วนพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่สำหรับ การปููก้อย	427
9.4 ความต้องการบริษัทที่ปููก้อยและก่อสร้างการผลิตของโรงงาน ตามความต้องการในการผลักดันน้ำดื่มระหว่างปี 2528/29-2543/44	428
9.5 เปรียบเทียบก่อสร้างการผลิตที่ต้องใช้ในการผลักดันน้ำดื่มต่าง ฯ กับ ธุรกิจความสามารถในการผลิตอุปกรณ์โรงงานน้ำดื่ม	441

หน้า

๙.๖ แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันตกและภาคตะวันออกที่ควรขันส่งผลผลิต ให้กับโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอต่าง ๆ ปี ๒๕๒๓/๔๔	456
๙.๗ แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันตกและภาคตะวันออกที่ควรขันส่งผลผลิต ให้กับโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอต่าง ๆ ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรณีที่ ๑ และกรณีที่ ๒)	457
๙.๘ แหล่งคลาดยูบริโภคน้ำตาลทรายขาวที่โรงงานน้ำตาลในจังหวัด ค่าง ๆ ควรจ้างหน่ายผลผลิตให้ในปีการผลิต ๒๕๒๓/๔๔	477
๙.๙ แหล่งคลาดยูบริโภคน้ำตาลทรายขาวที่โรงงานน้ำตาลในจังหวัด ค่าง ๆ ควรจ้างหน่ายผลผลิตให้ในปีการผลิต ๒๕๔๓/๔๔ (กรณีที่ ๑ และ กรณีที่ ๒)	478

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปราชกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนที่

แผนที่	หน้า
1.1 รายชื่อโรงงานน้ำดalemในประเทศไทยปี 2523-24	4
3.1 บริเวณที่ปลูกอ้อยในภาคตะวันตกและภาคตะวันออก	49
3.2 ค่าเฉลี่ยของผลผลิตอ้อยต่อไร่ในภาคตะวันตกและภาคตะวันออก	61
3.3 เงศเกษตร เศรษฐกิจส่าหรับอ้อยในพื้นที่ภาคตะวันตก (รวมพื้นที่เกี่ยวเนื่อง) และภาคตะวันออก	77
4.1 ที่ดังโรงงานน้ำดalemและบริเวณที่ปลูกอ้อยในภาคตะวันตก	90
4.2 ที่ดังโรงงานน้ำดalemและบริเวณที่ปลูกอ้อยในภาคตะวันออก	91
4.3 ปริมาณการจราจรโดยเฉลี่ยต่อวันในภาคตะวันตกปี 2524	96
4.4 ปริมาณการจราจรโดยเฉลี่ยต่อวันในภาคตะวันออกปี 2524	97
4.5 แหล่งผลิตอ้อยที่โรงงานน้ำดalemในภาคตะวันตกควรรับซื้อ	122
4.6 แหล่งผลิตอ้อยที่โรงงานน้ำดalemในภาคตะวันออกควรรับซื้อ	126
4.7 ศักยภาพทางการตลาดของพื้นที่ปลูกอ้อยในภาคตะวันตก	160
4.8 ศักยภาพทางการตลาดของพื้นที่ปลูกอ้อยในภาคตะวันออก	161
4.9 ศักยภาพทางด้านอุปทานของผลผลิตอ้อยที่มีต่อพื้นที่ในภาคตะวันตก	162
4.10 ศักยภาพทางด้านอุปทานของผลผลิตอ้อยที่มีต่อพื้นที่ในภาคตะวันออก ...	163
5.1 ปริมาณการบริโภคน้ำดalemทรายขาวของจังหวัดต่าง ๆ ในปี 2524 ...	199
6.1 ปริมาณการจ่ายน้ำดalemทรายขาวของโรงงานให้กับแหล่งบริโภคใน ภาคอื่นปี 2524	225
6.2 แหล่งตลาดน้ำดalemทรายขาวของโรงงานน้ำดalemในจังหวัดต่าง ๆ ปี 2524	226
6.3 ศักยภาพทางการตลาดน้ำดalemทรายขาวของที่ดังโรงงานน้ำดalemในภาค ตะวันตก	252
6.4 ศักยภาพทางการตลาดน้ำดalemทรายขาวของที่ดังโรงงานน้ำดalemในภาค ตะวันออก	253
6.5 บริเวณที่โครงสร้างพื้นฐานของรัฐ	256

	หน้า
7.1 บริเวณที่ภายในรัศมี 10 กิโลเมตรจากเส้นทางหลวงในภาคตะวันตก	262
7.2 บริเวณที่ภายในรัศมี 10 กิโลเมตรจากเส้นทางหลวงในภาคตะวันออก	263
7.3 พื้นที่ชลประทานในภาคตะวันตก	270
7.4 พื้นที่ชลประทานในภาคตะวันออก	271
7.5 ปริมาณน้ำได้ดินในภาคตะวันตก	274
7.6 ปริมาณน้ำได้ดินในภาคตะวันออก	275
7.7 พื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกอ้อยในภาคตะวันตก	278
7.8 พื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกอ้อยในภาคตะวันออก	279
7.9 พื้นที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตก	288
7.10 พื้นที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันออก	289
7.11 บริเวณที่รองรับสำหรับการปลูกอ้อยในภาคตะวันตก	294
7.12 บริเวณที่รองรับสำหรับการปลูกอ้อยในภาคตะวันออก	295
8.1 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตก โดยพิจารณาจากการขนส่งอ้อย	344
8.2 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันออก โดยพิจารณาจากการขนส่งอ้อย	354
8.3 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตก โดยพิจารณาจากการขนส่งน้ำตาลทรายดิน	364
8.4 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตก โดยพิจารณาจากการขนส่งน้ำตาลทรายขาว	373
8.5 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันออก โดยพิจารณาจากการขนส่งน้ำตาลทรายดิน	378
8.6 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันออก โดยพิจารณาจากการขนส่งน้ำตาลทรายขาว	386
8.7 ความได้เปรียบ เสีย เปรียบของที่ตั้งโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตก : การถือครองสิ่งหักหุ้นศิบิร์และผลผลิต	408

๘.๘ ความໄค์เบรียบ เสีย เบเรียบของที่ดึงโรงงานน้ำค่าลในภาคตะวันออก :	
การฝึกการขันส่งวัสดุติดและผลผลิต	409
๙.๑ การใช้พื้นที่เพื่อการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลทรายในบจจุบันและ อนาคตของภาคตะวันตก	420
๙.๒ การใช้พื้นที่เพื่อการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลทรายในบจจุบันและ อนาคตของภาคตะวันออก	421
๙.๓ การใช้ที่ดินในการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลในภาคตะวันตก ปี ๒๕๒๓/๒๔	442
๙.๔ การใช้ที่ดินในการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลในภาคตะวันออก ปี ๒๕๒๓/๒๔	443
๙.๕ ข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินในการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลในภาคตะวันตก ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรรชที่ ๑)	444
๙.๖ ข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินในการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลในภาค ตะวันออก ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรรชที่ ๑)	445
๙.๗ ข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินในการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลในภาค ตะวันตก ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรรชที่ ๒)	446
๙.๘ ข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินในการปะกอบอุดสາหกรรมน้ำค่าลในภาค ตะวันออก ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรรชที่ ๒)	447
๙.๙ แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันตก ที่ควรขันส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำค่าล ในอ่า เกอค่าง ๆ ปี ๒๕๒๓/๒๔	458
๙.๑๐ แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันออกที่ควรขันส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำค่าล ในอ่า เกอค่าง ๆ ปี ๒๕๒๓/๒๔	459
๙.๑๑ แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันตกที่ควรขันส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำค่าล ในอ่า เกอค่าง ๆ ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรรชที่ ๑)	460
๙.๑๒ แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันออกที่ควรขันส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำค่าล ในอ่า เกอค่าง ๆ ปี ๒๕๔๓/๔๔ (กรรชที่ ๑)	461

หน้า

9.13	แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันออกที่ควรขันส่งผลผลิตให้กับโรงงานน้ำตาล ในอ่า เกอค่าง ๆ ปี 2543/44 (กรณีที่ 2)	462
9.14	แหล่งผลิตอ้อยในภาคตะวันออกที่ควรขันส่งผลผลิตให้กับโรงงาน น้ำตาลในอ่า เกอค่าง ๆ ปี 2543/44 (กรณีที่ 2)	463
9.15	ท่าเรือขันส่งน้ำตาลทรายดินจากแหล่งผลิตในภาคค่าง ๆ สู่ตลาดค่าง ประเทศปี 2523/24	468
9.16	ท่าเรือขันส่งน้ำตาลทรายดินจากแหล่งผลิตในภาคค่าง ๆ สู่ตลาดค่าง ประเทศปี 2543/44	469
9.17	แหล่งคลาดญูบริโภคน้ำตาลทรายขาวที่โรงงานน้ำตาลในจังหวัดค่าง ๆ ควรจ่าหน่ายผลผลิตให้ปี 2523/24	479
9.18	แหล่งคลาดญูบริโภคน้ำตาลทรายขาวที่โรงงานน้ำตาลในจังหวัดค่าง ๆ ควรจ่าหน่ายผลผลิตให้ปี 2543/44 (กรณีที่ 1)	480
9.19	แหล่งคลาดญูบริโภคน้ำตาลทรายขาวที่โรงงานน้ำตาลในจังหวัดค่าง ๆ ควรจ่าหน่ายผลผลิตให้ปี 2543/44 (กรณีที่ 2)	481

ศูนย์วิทยบรังษย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1.1 ขอบเขตของการศึกษาความได้เปรียบ เสีย เปรียบระหว่างแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำดื่มในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกของประเทศไทย :	
ศึกษากรณีการขันส่งวัสดุติดและผลผลิต	10
2.1 กระบวนการของการผลิตกับหลักการพิจารณา เสือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม	23
2.2 เขตอาณาบริเวณคลาดของหน่วยผลิตสองแห่งที่มีการแข่งขัน	27
2.3 เขตอาณาบริเวณคลาดของหน่วยผลิตตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ..	
3.1 ศื้นที่ป่าลูกอ้อย, ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ในภาคตะวันตก	56
3.2 ศื้นที่ป่าลูกอ้อย, ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ในภาคตะวันออก	56
4.1 โครงสร้างคลาดอ้อยและระบบการคลาด	101
4.2 แสดงสมการคาดคะอย เส้นตรงของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าขันส่งอ้อย กับระยะทางในการขันส่ง	113
4.3 ระยะทางเฉลี่ยในการขันส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำดื่มในภาคตะวันตก ตามปริมาณการทิบอ้อย	136
4.4 ระยะทางเฉลี่ยในการขันส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำดื่มในภาคตะวันออก ตามปริมาณการทิบอ้อย	136
4.5 การเปรียบเทียบระยะทางเฉลี่ยในการขันส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำดื่ม ในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกตามปริมาณการทิบอ้อย	140
5.1 ลำดับของประสิทธิผลในการผลิตน้ำดื่มทรายของโรงงานน้ำดื่มในอ่าวເກອຕ່າງ ๆ จากสูงไปต่ำ	178
5.2 ลำดับของโรงงานน้ำดื่มที่มีต้นทุนการผลิตน้ำดื่มจากน้อยไปมากในปี การผลิต 2523/24	189
6.1 ระบบการซัดเจ่าน้ำดื่มทรายขาวภายใต้ในประเทศไทย	210
6.2 ระบบการซัดเจ่น้ำดื่มทรายติด	212
6.3 รูปแบบของกระบวนการถ่ายน้ำดื่มทรายติดจากโรงงานมาสั่งท่าเรือในปัจจุบัน	215

หน้า

6.4 แสดงสมการทดสอบ เส้นตรงของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าขันส่ง น้ำค่าลักษณะทางในการขันส่ง 218
6.5 ระยะทางเฉลี่ยในการขันส่งน้ำค่าลหุร้ายขาวสูงเหลี่ยงคลาบบริโภคของ โรงงานน้ำค่าลในภาคตะวันตกตามปริมาณน้ำค่าลที่จ่าหน่าย 237
6.6 ระยะทางเฉลี่ยในการขันส่งน้ำค่าลหุร้ายขาวสูงเหลี่ยงคลาบบริโภคของ โรงงานน้ำค่าลในภาคตะวันออกตามปริมาณน้ำค่าลที่จ่าหน่าย ... 237
6.7 การเปรียบเทียบระยะทางเฉลี่ยในการขันส่งน้ำค่าลหุร้ายขาวสูงเหลี่ยง คลาบบริโภคของโรงงานน้ำค่าลในภาคตะวันตกกับภาคตะวันออกตาม ปริมาณน้ำค่าลที่จ่าหน่าย 240
8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าขันส่งอ้อยและระดับการกระจายของเหลี่ยง ปฐกอ้อยของโรงงานน้ำค่าลที่มีความได้เปรียบและเสียเปรียบใน เหลี่ยงที่ตึง 358
8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นกิจภาพทางการค้าน้ำค่าลหุร้ายขาวและ ระดับการกระจายของเหลี่ยงคลาบน้ำค่าลหุร้ายขาวของโรงงานน้ำค่าล ที่มีความได้เปรียบและเสียเปรียบในเหลี่ยงที่ตึง 394
9.1 แสดงสาเหตุของมูกษาที่เกี่ยวเนื่องกับการขันส่ง 429

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางภาคผนวก ก.

ตารางที่		หน้า	
H-3.1	เปรียบเทียบอัตราค่าขันส่งอ้อยไทย เฉลี่ยจากไร่ถังโรงงาานน้ำตาล กับราคากํารอ้อยที่ชาวไร่ได้รับโดยเฉลี่ยในทุกการผลิตปี 2510/11-	24/25	492
H-4.1	แสดงชื่อโรงงาานน้ำตาล, สถานที่ตั้งและปริมาณการหีบอ้อยต่อวัน ในการผลิต 2523/24	493	
H-4.2	ระยะเวลาไทยเฉลี่ยจากแหล่งผลิตอ้อยไปยังโรงงาานน้ำตาลในภาค ตะวันตก	494	
H-4.3	อัตราค่าขันส่งอ้อยไทยเฉลี่ยจากแหล่งผลิตอ้อยไปยังโรงงาานน้ำตาล ในภาคตะวันตกปี 2523/24	495	
H-4.4	ระยะเวลาไทยเฉลี่ยจากแหล่งผลิตอ้อยไปยังโรงงาานน้ำตาลในภาค ตะวันออก	496	
H-4.5	อัตราค่าขันส่งอ้อยไทยเฉลี่ยจากแหล่งผลิตอ้อยไปยังโรงงาานน้ำตาล ในภาคตะวันออกปี 2523/24	497	
H-4.6	ระยะเวลาเฉลี่ยแยกตามสภาพ เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งอ้อยเข้าสู่ โรงงาานน้ำตาล	498	
H-4.7	ระยะเวลาเฉลี่ยแยกตามสภาพ เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งอ้อยจาก แหล่งผลิตในจังหวัดเข้าสู่โรงงาานน้ำตาลต่าง ๆ	499	
H-5.1	สัดส่วนของการผลินน้ำตาลทรายระหว่างปีการผลิต 2518/19- 2523/24	500	
H-5.2	คุณภาพอ้อยที่เข้าหีบของโรงงาานน้ำตาลปี 2519/20-23/24 ..	501	
H-5.3	ประสิทธิผลในการผลินน้ำตาลทรายของโรงงาานน้ำตาลในปีการ ผลิต 2518/19-2523/24	502	
H-5.4	การประมาณคืนทุนคงที่ตามขนาดก่อสร้างการผลิตของโรงงาานน้ำตาล ปี 2521/22	503	
H-6.1	ระยะเวลาระหว่างโรงงาานน้ำตาลกับจังหวัดต่าง ๆ	504	
H-6.2	อัตราค่าขันส่งน้ำตาลจากโรงงาานน้ำตาลไปยังจังหวัดต่าง ๆ ปี 2524	506	

แผนภูมิภาคผนวก ๙.

ภาคที่		หน้า
1.	รอกบรรทุกสินค้าบรรทุกอ้อยประมาณ 20-25 เมตริกตัน	510
2.	รอกบรรทุกอ้อยจอดรออยู่บริเวณถนนแสงชูโภคลอดแนวทางเพื่อรอ การนำอ้อยเข้าทึบของโรงงานน้ำตาลที่อยู่ใน อ.ท่ามะกา	
	๑. กาญจนบุรี	510
3.	การจราจรติดขัดบริเวณถนนหน้าโรงงานน้ำตาลท่ามะกาในช่วงต้น ของฤดูเบิกต้นอ้อย	511
4.	รอกบรรทุกอ้อยจอดรอ เพื่อการนำอ้อยเข้าทึบในบริเวณเส้นทางเข้า โรงงานน้ำตาลนครปฐม อ.บางเลน จ.นครปฐม	511
5.	นาอ้อยลงสู่สายพานโดยการใช้ตะกร้าเพียงอย่างเดียว	512
6.	นาอ้อยลงสู่สายพานโดยการใช้เครื่องยกรถให้เหลงพร้อมกับการใช้ ตะกร้า	512
7.	สายพานล่าเลียงอ้อยเข้าเครื่องต้ม	513
8.	การขนส่งน้ำตาลแบบสินค้าคงอง	513
9.	เหลงน้ำตาลที่ใช้ในการผลิตน้ำตาลของโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตก (แม่น้ำแม่กลอง)	514
10.	อ่างเก็บน้ำของโรงงานน้ำตาลไทยอุดรมาราม อ.ท่ามะกา	
	๑. กาญจนบุรี	514
11.	อ่างเก็บน้ำของโรงงานน้ำตาล หนองใหญ่ อ.หนองใหญ่ จ.ชลบุรี	515
12.	เครื่องสูบน้ำส่งน้ำไปใช้ในกระบวนการผลิตน้ำตาล (โรงงานน้ำตาล หนองใหญ่)	515
13.	ทางเข้าโรงงานน้ำตาลนิว gwang sūn hæi อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี	516
14.	บริเวณลานจอดรถบรรทุกอ้อยของโรงงานน้ำตาลศรีราชา อ.ศรีราชา	
	๑. ชลบุรี	516
15.	ทางเข้าโรงงานน้ำตาลระยอง อ.บ้านค่าย จ.ระยอง	517
16.	บริเวณลานจอดรถบรรทุกอ้อยของโรงงานน้ำตาลระยอง	517

17. การชนส่งอ้อยไทยรดเทรอร์ ของโรงงานน้ำค่าลชลบุรี อ.บ้านเมือง จ.ชลบุรี	518
18. การชนส่งอ้อยไทยรดเทรอร์ของโรงงานน้ำค่าลตะวันออก อ.ป่าลวกแดง จ.ราชบุรี	518

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความภาระมนวท ๔.

หน้า

- แจ้งความกระหงอุตสาหกรรม เรื่อง การพิจารณาค่าขอนญาตดึงหรือขยาย
โรงงานน้ำผลไม้เพิ่มเติม

520

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์และคำจำกัดความ

สัญลักษณ์ในสมการ

- i = แหล่งปลูกอ้อยศักดิ์เป็นรายอ่าเภอ
i = 1, 2 45 ในภาคตะวันตกและที่นี่ที่เกี่ยวเนื่อง
- i = 1, 2 19 ในภาคตะวันออก
- j = อ่าเภอซึ่งเป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำตาล
j = 1, 2 5 หรือ 7 หรือ 17 และแต่ก้าม
- k = ตลาดบริโภคน้ำตาลทรายขาวในประเทศไทย
k = 1, 2 72
- A = พื้นที่ปลูกอ้อย : ไร่
- C = อัตราค่านส่งอ้อย : บาท/ตัน
- C_{ij} = อัตราค่านส่งอ้อยจากอ่าเภอ i ไปยังโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอ j ; บาท/ตัน
- C_s = อัตราค่านส่งน้ำตาล ; บาทตัน
- C_{sjk} = อัตราค่านส่งน้ำตาลในเส้นทางระหว่างโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอ j กับจังหวัด k ;
บาท/ตัน
- ΔD = ปริมาณการบริโภคอาหารที่เพิ่มขึ้น ; %
- D = ระยะทางในการขนส่ง ; กิโลเมตร
- D_{aq} = ระยะทางเฉลี่ยในการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาล ; กิโลเมตร
- D_{as} = ระยะทางเฉลี่ยของแหล่งผลิตน้ำตาลทรายขาวจากที่ตั้งโรงงานน้ำตาล ; กิโลเมตร
- D_{ij} = ระยะทางจากอ่าเภอ i ไปยังโรงงานน้ำตาลในอ่าเภอ j ; กิโลเมตร
- D_{tij} = ระยะเวลาในการขนส่งอ้อยจากอ่าepho i ไปยังโรงงานน้ำตาลในอ่าepho j ; นาที
- D_{jk} = ระยะทางจากโรงงานน้ำตาลในอ่าepho j ไปยังจังหวัด k ; กิโลเมตร
- D_{tjk} = ระยะเวลาในการขนส่งน้ำตาลจากโรงงานน้ำตาลในอ่าepho j ไปยังจังหวัด k ;
นาที
- D_{mq} = ระยะทางเฉลี่ยไกล์สุคตามทฤษฎีในการขนส่งอ้อยเข้าสู่โรงงานน้ำตาลตามขนาดกำลัง
การผลิต ; กิโลเมตร

D_{ms}	= ระยะทาง เส้นที่ไกลสุดตามทฤษฎีในการขนส่งน้ำด้วยทรายขาวจากแหล่งผลิต (โรงงานน้ำดื่ม) ไปยังคลาบบริโภค ; กิโลเมตร
E	= ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการขนส่งอ้อย ; ลิตร
F_0	= ต้นทุนคงที่ (ล้านบาท) ตามขนาดกำลังการผลิต M_{b0} ของโรงงานน้ำดื่ม
F_t	= ต้นทุนคงที่ (ล้านบาท) ตามขนาดกำลังการผลิต M_{bt} ของโรงงานน้ำดื่ม
\bar{F}_0	= ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยน้ำทรายขาว (บาทต่ตัน) ตามขนาดกำลังการผลิต M_{b0} ของโรงงานน้ำดื่ม
\bar{F}_t	= ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยน้ำทรายขาว (บาทต่ตัน) ตามขนาดกำลังการผลิต M_{bt} ของโรงงานน้ำดื่ม
F_p	= อัตราเร้อยละของต้นทุนคงที่ที่เพิ่มขึ้นตามขนาดกำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นของโรงงานน้ำดื่ม
K	= ค่าคงที่ ; กิโลเมตร.ตัน ^{-1/2}
M_b	= ขนาดกำลังการผลิต
M_{b0}	= ขนาดกำลังการผลิตของโรงงานน้ำดื่ม (ตัน/วัน) โดยต้องใช้ต้นทุนคงที่ F_0
M_{bt}	= ขนาดกำลังการผลิตของโรงงานน้ำดื่ม (ตัน/วัน) โดยต้องใช้ต้นทุนคงที่ F_t
M_{bp}	= อัตราเร้อยละของขนาดกำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นของโรงงานน้ำดื่ม
M_{cj}	= ชีดความสามารถในการผลิตของโรงงานน้ำดื่มในอ่าเภอ j
ΔP	= การเพิ่มของประชากร ; %
P_0	= จำนวนประชากรใน พ.ศ. ๐
P_n	= จำนวนประชากรใน พ.ศ. n
P_{ai}	= ตัวอย่างทางการตลาดของพื้นที่บลูเกอร์ในอ่าเภอ i
P_{qi}	= ตัวอย่างทางค้านอุปทานของผลผลิตอ้อยที่มีต่อพื้นที่อ่าเภอ j
P_{sj}	= ตัวอย่างทางการตลาดน้ำดื่มทรายขาวของที่ตั้งโรงงานน้ำดื่มในอ่าเภอ j
Q_{ai}	= ปริมาณผลผลิตอ้อยในอ่าเภอ i ; ตัน
Q_d	= ปริมาณผลผลิตอ้อยโดยเฉลี่ยต่อไร่ ; ตัน/ไร่
Q_{ij}	= ปริมาณอ้อยที่ขนส่งจากอ่าเภอ i ไปยังโรงงานน้ำดื่มในอ่าเภอ j
Q_b	= ปริมาณการศักดิ์อ้อย ; ตันต่อตุ่กการผลิต
Q_{bj}	= ปริมาณการศักดิ์อ้อยของโรงงานน้ำดื่มในอ่าเภอ j
r	= อัตราการเติบโตของประชากร ; %

R^2	= Coefficient of Determination
R_q	= รั้วมีของศึกษาที่ปลูกอยู่โดยรวมในงานน้ำดกล ; กิโลเมตร
R_s	= รั้วมีของแหล่งผลิตน้ำค่าเฉลี่ยขาวโดยรวมในงานน้ำดกล ; กิโลเมตร
S_p	= ปริมาณน้ำค่าเฉลี่ยขาวที่ในงานน้ำค่าเฉลี่ยทำกิจกรรม ; ตัน
S_r	= ปริมาณน้ำค่าเฉลี่ยขาวที่ในงานน้ำค่าเฉลี่ยทำกิจกรรม ; ตัน
S_{rp}	= ปริมาณน้ำค่าเฉลี่ย (ขาวดิน + ขาวขาว) ทั้งหมดที่ในงานน้ำค่าเฉลี่ยทำกิจกรรม ; ตัน
S_{ya}	= ประสิทธิผลในการผลิตน้ำค่าเฉลี่ยขาวโดยเฉลี่ย ; กก./ตันอ้อย
S_{yp}	= ประสิทธิผลในการผลิตน้ำค่าเฉลี่ยขาว ; กก./ตันอ้อย
S_{yr}	= ประสิทธิผลในการผลิตน้ำค่าเฉลี่ยขาว ; กก./ตันอ้อย
S_s	= ปริมาณการจ่ายน้ำค่าเฉลี่ยขาวของในงานน้ำดกล ; ตัน
S_{sj}	= ปริมาณการจ่ายน้ำค่าเฉลี่ยขาวของในงานน้ำดกลในอ่าเภอ j
S_{jk}	= ปริมาณน้ำค่าเฉลี่ยขาวที่ขึ้นสูงจากในงานน้ำดกลในอ่าเภอ j ไปยังแหล่งผลิตในจังหวัด k ; ตัน
S_c	= ปริมาณการบริโภคน้ำค่าเฉลี่ยขาว
S_{ck}	= ปริมาณการบริโภคน้ำค่าเฉลี่ยขาวของจังหวัด k ; ตัน
S_d	= ปริมาณน้ำค่าเฉลี่ยขาวที่บริโภคโดยเฉลี่ยต่อศักดิ์ ; ตัน/กม ²
t	= t-statistics
T	= มูลค่าขั้นสูง ; บาท
ΔY	= รายได้ต่อหัวประชากรที่เพิ่มขึ้น x
Y_n	= รายได้รวมของประชากรภายในประเทศ
η	= Income elasticity of demand
θ	= มุมเรเดียน
π	= $3.1416 \approx 22/7$

สัญลักษณ์ในแผนที่

- ▲ = ที่ดินในงานน้ำดกล
- ◎ = ศูนย์กลางของที่ดินในงานน้ำดกลที่อยู่ในอ่าเภอ

1	= เชียงราย	2	= พะเยา	3	= แม่ช่องสอน
4	= เชียงใหม่	5	= น่าน	6	= ลำปูน
7	= ลั่งปาง	8	= แม่ร'	9	= อุตรดิตถ์
10	= สุไหทัย	11	= ตาก	12	= พิษณุโลก
13	= ก้าแพง เมือง	14	= พิจิตร	15	= เพชรบูรณ์
16	= นครสวรรค์	17	= อุทัยธานี	18	= สารบุรี
19	= ลพบุรี	20	= สิงห์บุรี	21	= ชัยนาท
22	= อ่างทอง	23	= นนทบุรี	24	= ปุทุมธานี
25	= พระนครศรีอยุธยา	26	= สุนทรปราการ	27	= กทุ่งเทศา
28	= กาญจนบุรี	29	= ราชบุรี	30	= นครปฐม
31	= สุพรรณบุรี	32	= สุนทรสาคร	33	= สุพรรณสิงหนาท
34	= เพชรบูรี	35	= ประจวบศรีรัชชานนท์	36	= ชลบุรี
37	= ระยอง	38	= ชั้นทบุรี	39	= ฉะเชิงเทรา
40	= ปราจีนบุรี	41	= นครนายก	42	= ตราด
43	= เฉย	44	= อุตรธานี	45	= หนองคาย
46	= สกลนคร	47	= นครพนม	48	= ศรีสะเกษ
49	= สุรินทร์	50	= ร้อยเอ็ด	51	= กาฬสินธุ์
52	= มหาสารคาม	53	= ขอนแก่น	54	= ชัยภูมิ
55	= นครราชสีมา	56	= บึงกาฬ	57	= อุบลราชธานี
58	= ยโสธร	59	= กำแพง	60	= ชุมพร
61	= ศรีง	62	= นครศรีธรรมราช	63	= นราธิวาส
64	= ปัตตานี	65	= พังงา	66	= พัทลุง
67	= ยะลา	68	= ยะลา	69	= ระนอง
70	= สสงขลา	71	= สงขลา	72	= ศรีราชาธิราชานี

คำย่อ

C.C.S. = Commercial cane sugar ระบบการวัดความหวานของอ้อยซึ่งมีหน่วยเป็น

ซ.ซ.เอส.

- C.M.S. = ลูกน้ำค้างเมตรต่อวินาที
- ร.ง.1.1 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอบ้านไปง จังหวัดราชบุรี มี ๕ โรงงานด้วยกันคือ โรงงานน้ำค้างราชบุรี ชนบุรี ๑ ชนบุรี ๒ บ้านไปง และมีครบทั้ง
- ร.ง.1.2 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี มี ๑๐ โรงงานด้วยกัน คือ โรงงานน้ำค้างมิตรเทียม น้ำค้างไทย กาญจนบุรี ไทยรุ่งเรือง นิวกรุงไทย กรุงไทย ร่วมก้าวจาก ท่ามะกา ประจวบอุดรธานี และไทยอุดรธานี
- ร.ง.1.3 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี คือ โรงงานน้ำค้างไทยเพิ่มนูน
- ร.ง.1.4 = โรงงานน้ำค้างที่ตั้งอยู่ในอ่า เกอบางเลน จังหวัดนครปฐม คือ โรงงานน้ำค้าง นครปฐม
- ร.ง.1.5 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี คือ โรงงานน้ำค้างสุพรรณบุรี
- ร.ง.1.5' = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอถ่อง จังหวัดสุพรรณบุรี คือ โรงงานน้ำค้างชัยมงคล
- ร.ง.1.6 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอปราษบุรี จังหวัดประจวบศรีรัชท์ มีอยู่ ๒ โรงงาน คือ โรงงานน้ำค้างปราษบุรีและประจวบ
- ร.ง.1.7 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอบางระชัน จังหวัดพิษณุโลก คือ โรงงานน้ำค้างมหาภูมิ
- ร.ง.1.8 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ คือ โรงงานน้ำค้าง รวมผลฯ
- ร.ง.1.9 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร มีอยู่ ๒ โรงงาน ด้วยกันคือ โรงงานน้ำค้างมิตรสยาม และกำแพงเพชร
- ร.ง.2.1 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอพันธ์มีคุ จังหวัดชลบุรี คือ โรงงานน้ำค้างนิว gwang สุนทรี
- ร.ง.2.2 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอบ้านมีง จังหวัดชลบุรี มีอยู่ ๓ โรงงานด้วยกันคือ โรงงานน้ำค้างชลบุรี อ่างเรียน และสหการณ์น้ำค้างชลบุรี
- ร.ง.2.3 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี คือ โรงงานน้ำค้างหนองใหญ่
- ร.ง.2.4 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอศรีราชา จังหวัดชลบุรี คือ โรงงานน้ำค้างศรีราชา
- ร.ง.2.5 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอปลูกแคง จังหวัดระยอง คือ โรงงานน้ำค้างตะวันออก
- ร.ง.2.6 = โรงงานน้ำค้างในกึง อ่า เกอบ้านฉาง จังหวัดระยอง คือ โรงงานน้ำค้างไทย ร่วมเจริญ
- ร.ง.2.7 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอบ้านค่าย จังหวัดระยอง คือ โรงงานน้ำค้างระยอง
- ร.ง.2.8 = โรงงานน้ำค้างในอ่า เกอสเมือง จังหวัดชลบุรีรัมย์ คือ โรงงานน้ำค้างสหไทยรุ่งเรือง

ມະນາຍທະນາຍາກ
ມະນາຍທະນາຍາດ

